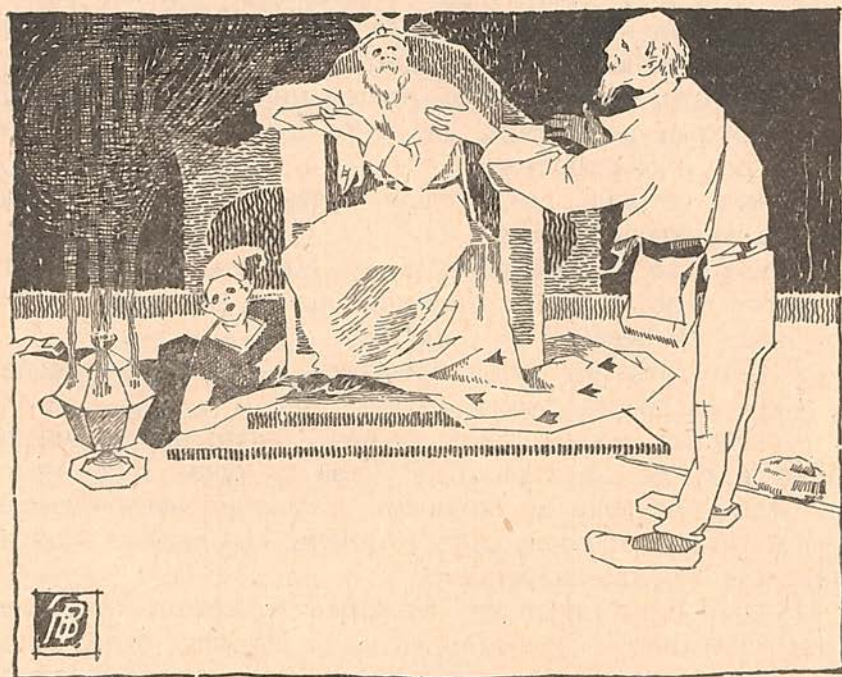

КРАДЕЦЪТЪ

Едно време живѣлъ много богатъ царь. Той заповѣдвалъ далеко надъ равната страна чакъ до брѣговетѣ на морето. Земята му била плодородна и всѣка година хамбаритѣ се препълвали съ храни. А бѣлитѣ му кораби ги разнасяли изъ чужди царства и се връщали препълнени съ злато.

Въ единъ хубавъ есенень день всичкитѣ кораби се завърнали и донесли голѣми богатства. Тогава царьтъ далъ голѣмо угощение на всички жители въ престолния градъ. Отъ сутринъ до вечеръ се веселили, благодарили на Бога за богатата жетва и хвалили добрия си царь.

А царьтъ седѣлъ на трапезата и покрай него наредени всички боляри и войводи. Царьтъ показвалъ на околнитѣ изброимитѣ си съкровища.

— А сега ще ви покажа най-скъпоценния си накитъ, донесень отъ далечния изтокъ— една диадема само отъ брилянти.